

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XX. Iac. Sadol. Cardinalis Petro Bembo Cardinali, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

tue vehementer gratulor. Deinde, polliceor tibi atque confirmo me in tua colenda amplitudine, ea semper officia tibi praesturum, ut nunquam me non tui cupidissimum atque obsequiosissimum sis iudicaturus. Et quoniam diuino quodam consilio eandem Reip. gerenda societatem ambo vocati sumus, si me capefendam Kempub. senatoriaq. munera obeunda dare te iudicis, quod tamen imprimis a virtute tua expectatur, eoque nostri ordinis hominibus ab Deo omnipotente praecipue propositum, ut sententiis in senatu dicendis recte & fortiter publico saluti consulamus: promitto me tibi in ea ratione gerendi Reip. ita assiduum comitem futurum, ut praesente semper prudentia & virtute tua, te meae quoque societatis, & optime in Reip. voluntatis nunquam peunitur. Vale. Carp. M.D. XXXIX.

XX.

IAC. SADOLEPIS CARDINALIS PETRO

Bembo Cardinali, S. P. D.

PETRO esse iam maturum aliquid me ad te scribere non gratulandi quidem causa, nam et si tuae dignitatis amplitudine mihi a quae grata & iucunda accidit, atque acciderit tibi, quo etiam nomine optimo Pontifici Paulo III. me obligatiorem factum esse confiteor: tamen quoniam multa insunt in ea, quae puram & liquidam laetitiam ad nos peruenire non sicut, ego meae animi sententia de tuo sensu iudicans, statui illo gratiam tuis munere mihi superferendam esse. Idque etiam si cur nullas adhuc ad te literas dederim, quod nesciebam quanto potissimum uti argumento conueniret. Nunc dimissa meo tui honoris atque status (quem tamen honorem Deum tibi diuos omnes fortunare volo) fraterno nostro more atque miti- turo haec pauca ad te exarare constitui. Ex quibus nosse posses, valere me, haerereque mihi in animo perpetuum memoriam me absentis. Nihilque mihi magis in optatis esse quam ut te florentem beneque valentem in omnes partes audiam saltem, si minus tam mature quam ego cupissem congrui, & de rebus nostris coram alloqui contigerit. Nam ego quidem partim carum & penuria earum rerum omnium, quae ad victum pertinent, quo incommodo audio Italiam, & ipsam praecipue Urbem prohi: partim domesticis meis difficultatibus impeditus (ut ea tantum commemorem impresencia, quae necessitatem mihi in his locis consistendi afferunt) in Italiam hoc anno transire non cogito. Quod haecenus quidem mihi molestum est, quod multorum amicissimorum & suauissimorum hominum familiaritate atque conuiuiu, mihi eandem erit, atque imprimis tuo. Nunc

illam enim mihi est, te primo quoque tempore ad Urbem pro-
 fecturum esse, atque ibi aliquandiu mansurum. Qui certe si ad-
 fectum, & serena dulcissima consuetudine ipse fruerer, & tibi quoque
 ex me aliquas voluptates darem. Nunc hanc agritudinem animi
 tuis tantum commodis, quae mihi hic multa nec iniucunda suppe-
 dit: praefertim his quae capio ex optimarum artium studiis, quae
 me sola adhuc detinent: delectationibus ceteris aut consuetudinibus
 omnibus, ut penitus iam extinctis. Quanquam quod ad
 familiaritatem amicitiae & familiaritatis attinet, multorum mihi a-
 mitorum vicem praestat vir clarissimus Polus, qui apud nos com-
 plures iam est mensis: quo homine caue mihi Bembe quemquam
 excellentes aut dulciorem in congressibus, aut fideliorem in con-
 siliis, aut sanctiorem in omni parte vitae optimisque moribus exi-
 stere: praeterea summam ipsam doctrinam, summi quoque iudicii. Sed
 quid ego tibi ego eum laudo, qui tibi ipsi melius notus est,
 quam mihi illud asserere possum, hinc illius sermones mihi et-
 iam gratiores esse & iucundiores, quod in magna copia & varie-
 tate rerum, de quibus colloquimur, sepe nobis de te in loquen-
 do vocat mentionem, in qua diutius commorari solemus. Primum
 praefertim tuo materiam & copiam sermonibus suppeditante.
 Florbellum meum tam humanè à te, tamque liberaliter tracta-
 ri, gratissimum mihi est. Ego illum iuvenem non mediocriter
 diligo: summaque in spe sum, fore eum huic seculo & suis tem-
 poribus ornamento. In quo tua quoque laus non minima futu-
 ra est, quod ex domo tua atque ex disciplina, tale ingenium
 prodierit. Is maximas tibi sepe numero apud me per literas agit
 gratias. Quare cum tibi ne commendo quidem, video enim mi-
 nime esse id necesse. Hoc te scite volo: quicquid in eum comi-
 tatus & benevolentiae tuae contuleris, id me existimatum in me
 ad te collatum esse. Vale mi charissime Bembe. Carp. VI. Idus
 Septemb. M. D. XXXIX.

XXI.

IAC. SADOLETUS S. R. E. CARDIN.

Federico Fregosio Cardinali S. P. D.

PRIMO illo nuntio, quo te, quamquam absentem & rotius
 negotii ignarum, praclaro tamen Pontificis Maximi de tua
 veritate de dignitate iudicio, magnoque consensu bonorum o-
 minum, in amplissimum ordinem S. R. E. Cardinalium coopra-
 tum cognoui, cepi equidem eam voluptatem, quam vetus no-
 strae communitio, & insignis ac mutua inter nos amor postulabat.
 Sed vere dicam, in ea animi mei laetitia & gratulatione, maio-
 rem duci rationem meae commoditatis, quam aut vilitatis, aut
 digni-